

[Ændme.]

sig, ved at mure 40 mennesker inde i 6 døgn engang i februar måned.

I mit parti har vi den opfattelse, at vi ikke opnår noget i så henseende ved denne fremgangsmåde, og af den grund afviser vi forslaget.

Schlüter (KF):

Jeg skal ikke fordybe mig i forslagets detaljer, for der er jo ikke nogen. Grundideen er skildret i bemærkningerne til forslaget. Her hedder det, at konferencedeltagere i denne mødeuge skal behandles ligesom ved kardinalisolering, der benyttes ved pavevalg. Det er selvfølgelig vældig spændende og interessant. Jeg går ud fra, at vi under udvalgsbehandlingen kan få lejlighed til at indhente et nærmere responsum fra Vatikanet om, hvordan det foregår i praksis.

Ikke fordi jeg mener, det fører til noget. Forslaget er efter min opfattelse pop. Vi løser ikke problemet om at få etableret en indkomstpolitik bare i kraft af den tanke om de 40 mennesker, som skal låses inde i 6 døgn. Så let er det ikke. Det her drejer sig ikke så meget om det formelle. Det drejer sig om det reelle at opnå en forståelse mellem regering, politiske partier og arbejdsmarkedets parter, og jeg tror ikke, ideen om de 6 døgn duer.

Der er behov for en indkomstpolitik, mere end nogen sinde. Jeg tror også, der er større vilje til den end før. For mit parti står det sådan, at vi må finde frem til under en eller anden form at tilbyde skattelettelse i stedet for indkomststigninger til befolkningen, men jeg mener ikke, at fremskridtspartiets forslag løser noget som helst reelt problem. Vi må klare problemerne på en mere praktisk facon. Det er pop, det med de 40 mennesker og de 6 døgn.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Kristeligt folkepartis ordfører i denne sag er forhindret i at være til stede, og jeg skal derfor blot i al korthed sige, at vi nok er interesseret i at få udbygget kontakten mellem partierne, politikerne og arbejdsmarkedets parter, selvfølgelig, men ikke i den udgave, som er foreslået her. Et 6 dages løb kan være meget spændende at overvære, men er situationen trods alt ikke for alvorlig

til at overføre ideen på arbejdsmarkedet netop nu? Vi må afvise.

Kaj Hansen (DKP):

Det er selvfølgelig et utraditionelt forslag. Principielt har kommunisterne ikke noget mod utraditionelle forslag, hvis de har et fornuftigt perspektiv. Det, vi har noget imod, er, at man på den ene eller den anden facon faktisk ønsker at sætte folketinget ud af spillet og stille folketinget over for nogle fuldbyrdede kendsgærninger. Jeg tager ad notam, at i den, som det skulle være, meget seriøse forsamling får kommunistisk parti én repræsentant.

Vi finder, at vigtige debatter må finde sted i folketinget, og vi så gerne, at man satte en uge i februar af til, at folketinget diskuterede hele beskæftigelsespolitikken, de 150.000 arbejdsløse, og hvordan man kunne få de 150.000 arbejdsløse i arbejde, men det må foregå her i folketinget. Folketinget har sine udvalg af forskellige slags og har muligheder for at tilkalde en hvilken som helst organisation for at høre dens synspunkter i den ene eller den anden sag. Det behøver man ikke at lave nogle ekstraordinære organer til.

Det får mig også til at sige noget om den måde, der indgås forlig på her i folketinget. Det er jo efterhånden blevet et led i folketingets arbejdsform, at partier indgår forlig. Vi har principielt ikke noget imod, at partier indgår på forlig. Det er et spørgsmål om, hvornår de gør det. Det, man gang på gang har kunnet konstatere, er, at partier har truffet aftaler og har sluttet forlig, endnu inden de sager, som der er sluttet forlig om, har været til første behandling her i folketinget, og derfor er folketinget gang på gang blevet stillet over for fuldbyrdede kendsgærninger.

Hvis man mener noget med al den snak om demokrati og folketingets værdighed, så bør forslagene forelægges i folketinget til første behandling, og så kan man for vor skyld slutte alle de forlig, man vil, efter at disse sager har været til første behandling i folketinget. På den måde, det har udartet i den sidste tid, har både vi og meget store dele af befolkningen en fornemmelse af, at de vigtigste beslutninger træffes i korridorerne uden for folketingsalen, og at folke-